

Everyday To You

Anh thức dậy, mail, chào em buổi sáng. Anh bảy giờ, em đã mười giờ! Bên này nắng, bên em đang mưa...Mưa và nắng chia đôi bờ Mê Giác!

Anh thức dậy ngồi nghe ai hát / bài Tình Xa...chưa thấy hát Tình Gần. Đòi mấy ai chiều sớm băng khuâng / dù vẫn biết người đứng khác họ!

Ai đốn đau mà không vì thương nhớ...chỉ vô tình là lá úa vàng rơi! Lá thương cây lấm lấm cũng rời, cây thương lá thì chờ mùa Xuân tới...

Người ta buồn là bởi vì chờ đợi. Người ta vui khi hội ngộ tha hương. Nhiều người nói: "Tôi đi lạc Thiên Đường". Nhiều người khóc trên bờ vai...nếu có...

...một hôm nào đứng bên Thiên Đường lỡ, một hôm nào nếu hẹn ở sân bay...một hôm nào thấy nắng guộc gầy...một hôm nào thấy mưa sa trên tóc!

Thế Kỷ trước, chúng mình hạnh phúc, Thế Kỷ sau hạnh phúc chẳng nhân đôi...chỉ chia nhau những phút bồi hồi...những giọt lệ mù-soa ướt nhẹp!

Phật nói gì, từng pho Kinh đã chép, "Bệnh, Tử, Lão, Sinh" xuôi ngược, ngược xuôi! Phật giàu sang sao lại chọn chỗ ngồi: gốc Bồ Đề bão giông không ngã, đổ?

Tứ diệu đế, bốn nan đề, bốn khó, bốn suy tư từng nếp trán, từng ngày. Những hồi chuông chiều gió thổi bay...Tóc em, ngộ, từng sợi chuông lạnh lớt...

Nếu bờ bên em đúng là bờ Giác...hãy thương anh em nhé, bên này / hàng phong vàng Thu lá nhành cây - bờ tử-sinh, té ra bờ Mê Ngộ!

Con đò dọc thường xuyên vào bến đó...Con đò ngang đi mãi mãi không về...thì ơi người ta trải tình quê / như chần chiếu, lẽ nào không thể?

*

Thơ anh gói cho em từng giọt lệ. Mail anh viết cho em ngày mỗi ngày / tới lúc nào tay bỗng rời tay...thì...em nhé...Thơ Đã Đầy...Hao Hụt!

Anh chúc em Ngày Mỗi Ngày Hạnh Phúc. Anh chúc em lòng thơm ngát tiếng boong boong...

Trần Văn Lê

